NORAKSTS
Lieta Nr.142154711
1 – 1547 – 11/43

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2011.gada 13.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

piedaloties pieteicējam *M.J.*, pieteicēja pārstāvim *A.K.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvim *A.O.*,
trešajai personai *Z.O.*,
atklātā tiesas sēdē 2011.gada 23.novembrī izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *M.J.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 26.janvāra lēmuma Nr.414 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA849629" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2011.gada 4.martā saņemts *M.J.* (turpmāk arī pieteicējs) pieteikums par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī atbildētājs vai Policijas pārvalde) 2011.gada 26.janvāra lēmuma Nr.414 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA849629" (turpmāk arī Lēmums) atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2011.gada 7.marta lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] No lietas materiāliem konstatējams turpmāk minētais.

[2.1] 2010.gada 12.novembrī plkst.10.00 Policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA849629 (turpmāk – Protokols), kurā konstatēja, ka pieteicējs pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 10., 51., 52. un 113.punkta prasības, proti, 2010.gada 26.oktobrī plkst.11.35 Rīgā, pa Vienības gatvi vadot transportlīdzekli VW PASSAT VARIANT ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, pie nama Nr.72 uzbraucis stāvošam transportlīdzeklim MERCEDES BENZ VITO 110 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* un ceļu satiksmes negadījuma vietu atstājis. Tādējādi pieteicējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) $149.^{4}$ panta četrpadsmitajā daļā un $149.^{16}$ panta piektajā daļā.

[2.2] 2010.gada 24.novembrī Policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieks pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA849629 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma sodīt pieteicēju, piemērojot viņam naudas sodu Ls 50 (piecdesmit latu) apmērā.

[2.3] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja Policijas pārvaldē, un atbildētājs ar Lēmumu atstāja to negrozītu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt.

Pieteicējs uzskata, ka pieņemot viņam nelabvēlīgu Lēmumu, atbildētājs nav pareizi piemērojis tiesību normas, tādējādi saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 75.panta pirmās daļas 3.punktu tāds administratīvais akts ir atceļams.

[4] Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2011.gada 8.aprīlī saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums *(lietas 14. – 16.lapa)*, kurā atbildētājs norāda, ka pieteicēja pieteikums netiek atzīts pilnā apmērā turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[4.1] Atbildētājs, pamatojoties uz lietā esošajiem materiāliem, tai skaitā transportlīdzekļa MERCEDES BENZ VITO 110 vadītāja *Z.O.* paskaidrojumu, secina, ka transportlīdzekļu sadursme notikusi Rīgā, uz Vienības gatves, iepretim namam Nr.72, brauktuves malā. Brīdī, kad pieteicējs, veicot atpakaļgaitas manevru, centās novietot savu transportlīdzekli stāvēšanai, viņš ar priekšējo atdures stieni aizķēris priekšā stāvošā transportlīdzekļa MERCEDES BENZ VITO 110 aizmugurējo atdures stieni.

Izvērtējot policijas amatpersonu notikuma vietā veiktos fotouzņēmumus, nepārprotami redzams, ka transportlīdzeklim MERCEDES BENZ VITO 110 ir neliels skrāpējums aizmugurējā atdures stieņa kreisajā pusē, turpretim pieteicēja transportlīdzeklim redzams baltas krāsas uzslāņojums un skrāpējums uz labās puses priekšējā atdures stieņa priekšējās daļas. Ņemot vērā minēto, nav pamata apšaubīt transportlīdzekļu saskari.

Atbildētājs kritiski vērtē pieteicēja argumentu, ka viņš saskari nav jutis, un uzskata, ka šādi pieteicējs vēlas izvairīties no administratīvās atbildības par veikto pārkāpumu.

[4.2] Atbildētājs uzskata, ka pieteicēja rīcība bija pretrunā ar Ceļu satiksmes noteikumu 10. un 113.punkta, kā arī 51. un 52.punkta prasībām, jo, ja ir notikusi transportlīdzekļu sadursme, transportlīdzekļa vadītājam nekavējoties jāapstājas un jāpaliek ceļu satiksmes negadījuma vietā.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajos norādītajiem apstākļiem.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem.

Savukārt trešā persona paskaidroja, ka 2010.gada 26.oktobrī ap plkst.11.00 viņš kopā ar civilsievu un bērniem atbraucis uz slimnīcu un novietojis automašīnu fotogrāfijās redzamajā vietā. Pēc kāda laika piebraukusi automašīna VW PASSAT un atpakaļgaitā griezusies iekšā. Sākumā VW PASSAT vadītājs (pieteicējs) automašīnu novietojis tā, ka puse automašīnas

palikusi uz braucamās daļas. Tad pieteicējs gājis uz slimnīcu, nedaudz uzgājis uz ceļa (līdz pusei), bet kopā ar bērnu atgriezies atpakaļ, jo atbrīvojusies vieta stāvvietā pie slimnīcas. Pieteicējs iekāpis automašīnā un braucis pāri ceļam uz brīvo stāvvietu. Tajā momentā *Z.O.* sajutis sitienu pa savu automašīnu, kas pat paripojusi uz priekšu. *Z.O.* pēc sadursmes izkāpis ārā, svilpis un saucis, taču pieteicējs nav skatījies, bet taisni un ļoti ātri gājis projām. Vienīgi pieteicēja puika paskatījies atpakaļ, tad aizgriezis galvu un aizgājis. Pēc tam, kad atnākusi trešās personas civilsieva, *Z.O.* parādījis skrāpējumu un viņa ieteikusi izsaukt policiju. Izsaukuši policijas darbiniekus, kuri atbraukuši pēc kādas pusstundas. Pieteicējs, kamēr noritēja viss formēšanas process, kas ilga vismaz stundu, tā arī nav parādījies.

Uz tiesas jautājumu, vai triecienu varēja just, *Z.O.* atbildēja, ka viņš jutis, viņa automašīna, kura atradusies ātrumā, pagrūsta uz priekšu. Savukārt uz pieteicēja pārstāvja jautājumu, vai *Z.O.* licies, ka pieteicējs mūk prom no negadījuma vietas, viņš atbildēja, kā tad savādāk, jo pieteicējs nav gājis normāli, bet ļoti ātri *(lietas 36. un 37.lapa)*.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir noraidāms*.

[7] Tiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto Lēmumu atbildētājs atstājis negrozītu Policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieka 2010.gada 24.novembrī pieņemto Sākotnējo lēmumu par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{4} panta četrpadsmitās daļas un 149.^{16} panta piektās daļas.

Konkrētajā lietā tiesai jānoskaidro, vai pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 10., 51., 52. un 113.punkta prasības, līdz ar to, vai atbildētājs Lēmumu ir pieņēmis pamatoti.

[8] Ceļu satiksmes noteikumu 10.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus. Minēto noteikumu 51.punkts noteic, ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki, nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar vai tiem aizliegts braukt, transportlīdzekļa vadītājs: 1) nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu; 2) vienojas ar otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāju par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, aizpilda saskaņoto paziņojumu un, neziņojot policijai par negadījumu, atstāj negadījuma vietu. Minēto noteikumu 52.punkts noteic, ja šo noteikumu 51.punktā minētajā ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīti vairāk nekā divi transportlīdzekļi vai ja transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu, transportlīdzekļu vadītāji: 1) nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un

uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu; 2) par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem. Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 113.punkts noteic, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Saskaņā ar LAPK 149.[4] panta četrpadsmito daļu par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā. Savukārt saskaņā ar LAPK 149.[16] panta piekto daļu par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Tādējādi, lai pieteicēju sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši LAPK 149.[4] panta četrpadsmitajā daļā un 149.[16] panta piektajā daļā ietvertajām tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka viņš izraisījis sadursmi ar trešās personas transportlīdzekli, un pēc tam, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumos noteikto kārtību, atstājis negadījuma vietu.

[9] Izskatāmajā lietā nav strīda par to, ka 2010.gada 26.oktobrī ap plkst.11.35 Rīgā, pa Vienības gatvi, pieteicējs vadījis transportlīdzekli VW PASSAT VARIANT ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kuru sākotnēji novietojis pie nama Nr.72, ielas otrajā pusē, tādā veidā, ka transportlīdzeklis palicis ieslīpi uz brauktuves. Lietā nav strīda arī par to, ka pēc neilga brīža, ieraugot, ka pretējā ielas pusē ir atbrīvojusies vieta, pieteicējs pārbraucis ar transportlīdzekli uz šo vietu, kur to arī novietojis stāvēšanai.

Lietā strīds ir par to, vai pieteicējs minētajā laikā izraisījis sadursmi ar stāvēšanai pie Vienības gatves nama Nr.72, ielas otrajā pusē, novietoto transportlīdzekli MERCEDES BENZ VITO 110, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*. Gadījumā, ja pieteicējs sadursmi ir izraisījis, vai viņš sajuta šo sadursmi ar stāvošo transportlīdzekli.

[10] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku

sastādītie ziņojumi, kā arī pārkāpumus fiksējošie tehniskie līdzekļi, tai skaitā, fotouzņēmumi.

Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos pierādījumus.

[10.1] 2010.gada 26.oktobrī noformētais Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr.EZ027409 (turpmāk – Negadījuma protokols), kurā ierakstīts, ka minētajā datumā plkst.11.35 nenoskaidrots vadītājs vadīja transportlīdzekli VW PASSAT VARIANT ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* Rīgā, pa Vienības gatvi, un izraisīja sadursmi (uzbrauca stāvošajam) ar transportlīdzekli MERCEDES BENZ VITO 110, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kas bija novietots stāvēšanai pie nama Nr.72. Pēc negadījuma nenoskaidrotā vainīgā persona ar iepriekš minēto transportlīdzekli atstāja notikuma vietu *(lietas 27.lapa)*.

[10.2] Trešās personas 2010.gada 26.oktobra paskaidrojums, kurā norādīts, ka minētajā datumā *Z.O.* novietojis automašīnu MERCEDES BENZ VITO 110 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* stāvēšanai atļautā vietā Rīgā, Vienības gatvē 72. Ap plkst.11.00 VW PASSAT ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* mēģinājis „noparkoties" aiz trešās personas automašīnas un noskrāpējis viņa automašīnas aizmugurējo atdures stieni. VW PASSAT vadītājs pēc negadījuma automašīnu aizdzinis uz blakus esošo stāvlaukumu un iegājis slimnīcas teritorijā *(lietas 22.lapa)*.

[10.3] Notikuma vietā 2010.gada 26.oktobrī veiktie fotouzņēmumi, kuros redzami abi transportlīdzekļi – VW PASSAT VARIANT ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* un MERCEDES BENZ VITO 110 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/ (lietas 25. un 26.lapa)*.

[10.4] Pieteicēja 2010.gada 24.novembra paskaidrojums, kurā viņš norādījis, ka 2010.gada 26.oktobrī ap plkst.10.30 atbraucis ar savu transportlīdzekli VW PASSAT VARIANT, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, uz Rīgu, Vienības gatvi 72, pieteicējs piebraucis pie ieejas vārtiem, izlaidis sievu ar bērnu un aizbraucis pa kreisi uz stāvlaukumu. Tā kā tur nav bijušas brīvas vietas, pieteicējs pārbraucis pāri ielai un nostājies ielas malā, otrajā pusē. Pieteicējs automašīnu novietojis nedaudz ieslīpi, ar aizmuguri uz sliežu pusi. Pastāvot kādas 10 minūtes, viņš ievērojis, ka stāvlaukumā atbrīvojusies vieta, tādēļ pārbraucis uz turieni. Sadursmi ar citu automašīnu pieteicējs nav jutis, bet, pēc automašīnas novietošanas stāvēšanai, devies slimnīcas teritorijā pie sievas. Pieteicējs arī norādījis, ka pieļauj iespēju, ka pieskāries otram transportlīdzeklim, bet šo sadursmi nav jutis. Ja pieteicējs būtu jutis sadursmi, nekavējoties būtu gājis pie otra transportlīdzekļa vadītāja *(lietas 22.lapa)*.

[11] Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Tiesa, izvērtējot sprieduma iepriekšējā punktā minētos pierādījumus, secina, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts gan tas faktiskais apstāklis, ka pieteicējs 2010.gada 26.oktobrī ap plkst.11.35 izraisījis sadursmi ar

stāvēšanai pie Vienības gatves nama Nr.72, ielas otrajā pusē, novietoto transportlīdzekli MERCEDES BENZ VITO 110, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, gan arī tas faktiskais apstāklis, ka pieteicējs sajuta šo sadursmi ar stāvošo transportlīdzekli. Pie šāda secinājuma tiesa nonāca sekojošu apsvērumu dēļ.

[11.1] Iepriekšējā sprieduma punktā minētie pierādījumi to kopumā apstiprina, ka tieši pieteicēja vadītais transportlīdzeklis izraisījis sadursmi ar trešās personas stāvēšanai novietoto transportlīdzekli. No minētajiem pierādījumiem ir secināms, ka pieteicējs sākotnēji savu transportlīdzekli stāvēšanai mēģinājis novietot aiz trešās personas stāvēšanai novietotā transportlīdzekļa, proti, vietā, kur transportlīdzekli paralēli brauktuves malai nebija iespējams novietot fiziski, jo tam trūka vietas. Tādēļ arī pieteicēja transportlīdzeklis bija novietots ieslīpi un daļēji palicis uz braucamās daļas. Līdz ar to, uzsākot kustību ar šādā veidā novietotu transportlīdzekli, paaugstinās iespēja izraisīt sadursmi ar priekšā un aizmugurē stāvēšanai novietotajiem transportlīdzekļiem. Arī pats pieteicējs savā paskaidrojumā norādījis, ka iespējams ir pieskāries otram transportlīdzeklim.

Bez tam arī trešā persona tiesas sēdē sniegtajā paskaidrojumā nepārprotami norādīja uz pieteicēju kā sadursmes izraisītāju. Savukārt lietā esošie fotouzņēmumi, kurus tiesas sēdē tiesa un procesa dalībnieki ar datora palīdzību noskatījās krāsainā formātā, apliecina trešās personas paskaidroto, ka tieši pieteicējs ar sava transportlīdzekļa priekšējā atdures stieņa labo pusi, uz kura skaidri varēja saskatīt baltas krāsas uzslāņojumu, sadūries ar trešās personas transportlīdzekļa aizmugures atdures stieņa kreiso pusi.

[11.2] Lietā ir viens pierādījums – pieteicēja paskaidrojums, kurā minēts, ka viņš nav jutis sadursmi ar trešās personas transportlīdzekli, šo pašu viedokli pieteicējs atkārtoja arī tiesas sēdē sniegtajā paskaidrojumā. Tomēr lietā ir gan fotouzņēmumi, gan trešās personas 2010.gada 26.oktobra paskaidrojums, gan arī trešās personas tiesas sēdē sniegtais paskaidrojums *(sk. sprieduma 5.punktu)*, no kuriem secināms, ka pieteicējs juta sadursmi ar trešās personas transportlīdzekli.

Trešā persona savā tiesas sēdē sniegtajā paskaidrojumā norādīja, ka trieciens no pieteicēja transportlīdzekļa bijis tāds, ka viņa automašīna pat paripojusi (pagrūsta) uz priekšu, cik to atļāvusi ātrumkārba (automašīna bija atstāta ātrumā). Tātad sadursme ir bijusi ļoti labi sajūtama, tādēļ *Z.O.* arī izkāpis no automašīnas, apskatījis tās bojājumu, svilpis un saucis pieteicēju, kurš ļoti ātrā gaitā devies prom no negadījuma vietas. Arī lietā esošie fotouzņēmumi, kuros labi redzams uz pieteicēja transportlīdzekļa priekšējā atdures stieņa kreisajā pusē esošais baltas krāsas uzslāņojums, tiesas ieskatā, liecina par to, ka sadursmi pieteicējs ir jutis.

Konkrētajos apstākļos tiesa augstāku ticamību piešķir trešās personas tiesas sēdē sniegtajam paskaidrojumam, kas papildina viņa 2010.gada 26.oktobra paskaidrojumu un Negadījuma protokolu, kuru savukārt apstiprina lietā esošie fotouzņēmumi. Attiecīgi pieteicēja paskaidrojumam tiesa nepiešķir ticamību, pirmkārt, jo tas ir pretrunā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem. Otrkārt, pieteicējs ir ieinteresēts noliegt pārkāpuma izdarīšanu, lai nesaņemtu sodu.

[12] Ņemot vērā sprieduma 10.punktā minētos pierādījumus, kā arī sprieduma iepriekšējā punktā secināto, tiesa atzīst, ka 2010.gada 26.oktobrī ap plkst.11.35 Rīgā, pie Vienības gatves nama Nr.72, vadot transportlīdzekli VW PASSAT VARIANT ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, izraisot sadursmi ar transportlīdzekli MERCEDES BENZ VITO 110, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, un pēc transportlīdzekļu sadursmes atstājot negadījuma vietu, pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 10., 51., 52. un 113.punkta prasības. Līdz ar to tiesa arī atzīst, ka atbildētājs pamatoti konstatējis, ka pieteicējs izdarījis LAPK 149.^{4} panta četrpadsmitajā daļā un 149.^{16} panta piektajā daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus.

[13] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Savukārt saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem *(pirmā daļa)*. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus *(otrā daļa)*.

Saskaņā ar LAPK 149.^{4} panta četrpadsmito daļu par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā. Saskaņā ar LAPK 149.^{16} panta piekto daļu par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Savukārt LAPK 35.panta otrā daļa noteic, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Pieteicējs izdarījis divus administratīvos pārkāpumus, proti, LAPK 149.^{4} panta četrpadsmitajā daļā un 149.^{16} panta piektajā daļā paredzētos pārkāpumus, kurus saskaņā ar LAPK 214.pantu izskata viena institūcija – Valsts policija. Tātad izskatāmajā gadījumā piemērojama sankcija par LAPK 149.^{16} panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu – naudas sods no Ls 50 (piecdesmit latiem) līdz Ls 500 (piecsimt latiem) un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Pieteicējam piemērota minimālā 149.^{16} panta piektajā daļā paredzētā sankcija – naudas sods Ls 50, nepiemērojot papildsodu – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu. Līdz ar to naudas soda apmērs atbildētājam nebija jāpamato ar apstākļiem, kas ņemami vērā saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu (pārkāpuma raksturs, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi). Nosakot minimālo iespējamo soda apmēru par šāda veida pārkāpumu,

lietderības apsvērumus ir izdarījis likumdevējs. Tādējādi pieteicējam piemērotais naudas sods Ls 50 apmērā ir atzīstams par pamatotu.

[14] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā atbildētājs ievērojis LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Atbildētājs, atkārtoti izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus. Lēmums atbilst Administratīvā procesa likuma un LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 26.janvāra lēmums Nr.414 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA849629" ir pamatots un tiesību normām atbilstošs, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 26.janvāra lēmumu Nr.414 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA849629".

Noraidīt *M.J.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 26.janvāra lēmuma Nr.414 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA849629" atcelšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 13.decembrī.

Tiesnesis *(paraksts)* G.Ploriņš

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____G.Ploriņš
Valmierā, 2011.gada 13.decembrī